

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน ดังนั้นประเทศไทยจึงได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเริ่มมีแนวทางปรากฏที่ชัดเจนขึ้นเมื่อมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายรองรับและเป็นกลไกสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ ส่งผลให้เกิดกระแสความตื่นตัวและเคลื่อนไหวในการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งในการปฏิรูปการศึกษาจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาที่ถือว่าเป็นหน่วยงานการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยงานที่ทำการจัดการเรียนการสอนโดยตรง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดคุณภาพพึงประสงค์ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และความมีสุขภาพอนามัยดี ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพ โดยเกิดจากความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาสถานศึกษาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด (กรมวิชาการ, 2545 : 1)

การดำเนินงานของสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จย่อมต้องมีความรู้ความสามารถ คุณลักษณะที่ดีของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกๆ ฝ่าย ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหาร โรงเรียนซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการจะต้องปรับบทบาทการปฏิบัติในการบริหารการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน โดยมีหน้าที่ในการเป็นผู้นำการปฏิรูปการเรียนรู้ จัดให้มีนโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้ของสถานศึกษาและวางแผนร่วมกับครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2546 : 1)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน พัฒนาการดำเนินงานให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและเปิดเผยผลการดำเนินงานให้ชุมชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้มีการระดมความคิดในกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อกำหนดมาตรฐานการศึกษาขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุผล โดยได้ให้ความหมายของมาตรฐานการศึกษาว่า หมายถึง “ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการศึกษา เป็นคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาและเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการดูแลการตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 6) สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษานั้นเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนทุกฝ่ายทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยการดำเนินการต้องยึดหลักการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีผู้เรียนที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับหลักหรือกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญได้แก่ 1.ขั้นการวางแผน (Plan) 2.ขั้นปฏิบัติการ (Act) 3.ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และ 4.ขั้นสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) (Kemmis and McTaggart ; อ้างถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ 2537 : 47)

จากงานวิจัยของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ.) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีสถานศึกษาที่มีผลการประเมินในระดับ "ปรับปรุง" โดยใช้ชื่อสถานศึกษาคงถาวรนี้ "สถานศึกษา ICU" (Intensive Care Unit) มีจำนวนถึง 15,000 กว่าโรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 30,000 กว่าโรงเรียน ซึ่งสาเหตุมาจากบุคลากรครูยังขาดความรู้ความเข้าใจและความพยายามในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีพัฒนาการเรียนรู้ ไม่สามารถประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตรงตามสภาพจริง รวมทั้งไม่สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้และปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน นอกจากนี้ การเขียนโครงการในแผนปฏิบัติการยังไม่ถูกต้องไม่มีองค์ประกอบครบถ้วน ไม่มีการระบุตัวชี้วัด

ความสำเร็จที่สามารถวัดผลประเมินผลและไม่ประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งครูยังจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นส่วนใหญ่ ครูไม่ได้จัดทำแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง แผนการเรียนรู้ที่จัดทำมาไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้ และในส่วนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ส่วนใหญ่เรียนรู้จากที่ครูสอนด้วยการบรรยายและมอบหมายงานให้ปฏิบัติ ขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีโอกาสเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นส่วนน้อย ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถผลิตชิ้นงานได้แต่ไม่สามารถบอกขั้นตอนการทำงาน ได้รวมทั้งขาดทักษะการประเมินชิ้นงาน ส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ (สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา. 2550 : 5)

ซึ่งโดยทั่วไปตัวบ่งชี้หลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษามักดูที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ถึงแม้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยมาโดยตลอด แต่จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติชี้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ไม่ว่าจะเป็นวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ มาตรฐานการศึกษาของไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในเอเชียด้วยกันเองก็ยังมีคุณภาพที่ต่ำอยู่มาก ระดับคุณภาพและประสิทธิภาพด้านการศึกษาของไทยยังขาดมาตรฐานและขาดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 23)

จากปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้พยายามพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ด้วยวิธีการปฏิรูปการศึกษามาเป็นระยะๆ โดยช่วงปฏิรูปในระยะหลังสุดที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษา โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ด้วยการจัดให้มีการวิจัยเอกสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาในต่างประเทศ เพื่อให้ได้สารสนเทศมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศใช้เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2542 ความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย คือ ความพยายามเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา การจัดกิจกรรมรูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 11)

ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งจะเป็น การสร้างความมั่นใจแก่พ่อแม่และประชาชนว่าลูกหลานจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ปัจจุบัน หน่วยงานต่างๆ เริ่มมีความเข้าใจและมีความตื่นตัวที่จะดำเนินการประกันคุณภาพภายในมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงเสนอให้ หน่วยงานในส่วนกลาง หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่กำกับดูแลในพื้นที่หลายแห่งได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา เป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้สถานศึกษา มีการประกันคุณภาพภายในและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อพัฒนา คุณภาพของสถานศึกษา และคุณภาพทางการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 3-5)

ในประเทศไทย รัฐ และเอกชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริม โรงเรียนเอกชนให้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประกันภายในโรงเรียนเอกชน ที่จะพัฒนาการศึกษา เอกชนให้มีมาตรฐานคุณภาพและจะได้สิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับการศึกษาที่จัด โดยรัฐ โดยจะ ร่วมมือกับสถานศึกษาเอกชนในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ ในการประเมินตนเองของสถานศึกษา และให้การสนับสนุนการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพจน ได้รับการประกันคุณภาพจากการประเมินภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน, 2547 : 9)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่า ด้วยเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน ตามมาตรา 43 ที่ระบุว่า การบริหารและการจัด การศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 23)

สำหรับโรงเรียนเอกชน หากพิจารณา โดยทั่วไปแล้ว ได้มีการรับรองคุณภาพการศึกษามา ก่อนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มานาน พอสมควร โดยรับรองในรูปแบบของการรับรองวิทยฐานะเทียบเท่า โรงเรียนของรัฐบาล ซึ่งสื่อ เสมือนว่า การจัดการศึกษาภาครัฐเป็นการจัดที่มีคุณภาพ แต่จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนดังกล่าวแล้วในตอนต้น นำชี้ได้ว่าคุณภาพการจัดการศึกษาภาครัฐก็ยังคงได้รับการปรับปรุง ในส่วนของโรงเรียนเอกชนนั้นในปัจจุบันหน่วยงานที่ให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาของ โรงเรียนเอกชน คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) โดยมีปัจจัยเกณฑ์ คุณภาพและตัวชี้คุณภาพเป็นสิ่งที่โรงเรียนควรที่จะพัฒนาสู่คุณภาพที่จะให้การประกัน ต่อมาเมื่อ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ประกาศใช้ ตามมาตรา 43 ที่กล่าวข้างต้น โรงเรียนเอกชนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ทำให้โรงเรียนเอกชนบางแห่งยังไม่ดำเนินการ เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา บางโรงเรียนได้ดำเนินการไปแล้วและยังอยู่ในระหว่าง ดำเนินการก็มี

ในส่วนของ โรงเรียนภัทรคณีนีมีการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 มีบุคลากรครูจำนวน 18 คน นักเรียนในปีการศึกษา 2551 จำนวน 354 คน ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือข้าราชการและ เกษตรกร รายได้ของผู้ปกครองนักเรียนในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนการดำเนินงานประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนภัทรคณีนั้น โรงเรียนภัทรคณีนีเป็นโรงเรียนใหม่ ซึ่งยังไม่เคย ได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงได้ริเริ่มที่จะทำงานวิจัยชิ้นนี้ เพื่อเป็นการเตรียมงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ของโรงเรียนภัทรคณีนี และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาของโรงเรียนภัทรคณีนีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐานต่อไป

2. คำถามการวิจัย

1. สภาพการประกันคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของโรงเรียนภัทรคณีนีเป็นอย่างไร
2. ทำอย่างไรการประกันคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของโรงเรียนภัทรคณีนีจึงจะมีความ

เหมาะสมกับบริบท

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนภัทรดล
2. เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนภัทรดลให้มีความเหมาะสมกับบริบท โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

4. ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มผู้ร่วมศึกษาและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 กลุ่มผู้ร่วมศึกษา ประกอบด้วย

- 1.1.1 ผู้ศึกษากันคว่ำ 1 คน
- 1.1.2 ผู้ช่วยผู้วิจัย 1 คน (ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย

- 1.2.1 ครูทุกคน
- 1.2.2 นักเรียน 354 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ 8 มาตรฐาน 33 ตัวบ่งชี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 9) ดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ

มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนา

ตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

3. สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

โรงเรียนภัทรดล 109 ม.4 ตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4. ระยะเวลาที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 5 เดือน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการควบคุมคุณภาพภายในโรงเรียนภัทรดล โดยการดำเนินการของโรงเรียนเอง เพื่อให้มีความมั่นใจว่าโรงเรียนดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ

5.2 การพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การปรับปรุงการควบคุมคุณภาพภายในโรงเรียนภัทรดลให้ดีขึ้น โดยการดำเนินการของโรงเรียนเอง

5.3 มาตรฐานการศึกษาด้านคุณภาพผู้เรียน คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนและมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในโรงเรียนภัทรดล ตามมาตรฐานการศึกษาด้านคุณภาพผู้เรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนภัทรดล

5.4 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยที่ใช้กระบวนการศึกษากระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ โดยผู้วิจัย และผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ซึ่งจะวิเคราะห์ผลการปฏิบัติจากการใช้วงจร PAOR ตามขั้นตอนและแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart 4 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นการวางแผน (Plan) 2.ขั้นปฏิบัติการ (Act) 3.ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และ 4.ขั้นสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect)

5.5 ผู้ช่วยผู้วิจัย หมายถึง ครูที่มีหน้าที่ช่วยเหลือเก็บข้อมูล ของงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

5.6 ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ทางด้านการประกันคุณภาพและการประเมิน ด้านการบริหารการศึกษา และด้านการวิจัย ซึ่งอาจเป็นผู้บริหารการศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และทำหน้าที่ตรวจสอบ ยืนยันความเป็นไปได้ของระบบประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนภัทรคถ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.7 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้คือ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หรือครูใหญ่ ของ โรงเรียนภัทรคถ

5.8 ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ คือ ครูที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะผู้บริหารของ โรงเรียนภัทรคถ ให้มีหน้าที่ควบคุมดูแล การปฏิบัติงานด้านวิชาการของ โรงเรียนภัทรคถ

5.9 ครูผู้รับผิดชอบโครงการประกันคุณภาพ คือ ครูที่ได้รับมอบหมายจากคณะผู้บริหาร ของโรงเรียนภัทรคถ ให้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ โครงการประกันคุณภาพของ โรงเรียนภัทรคถ

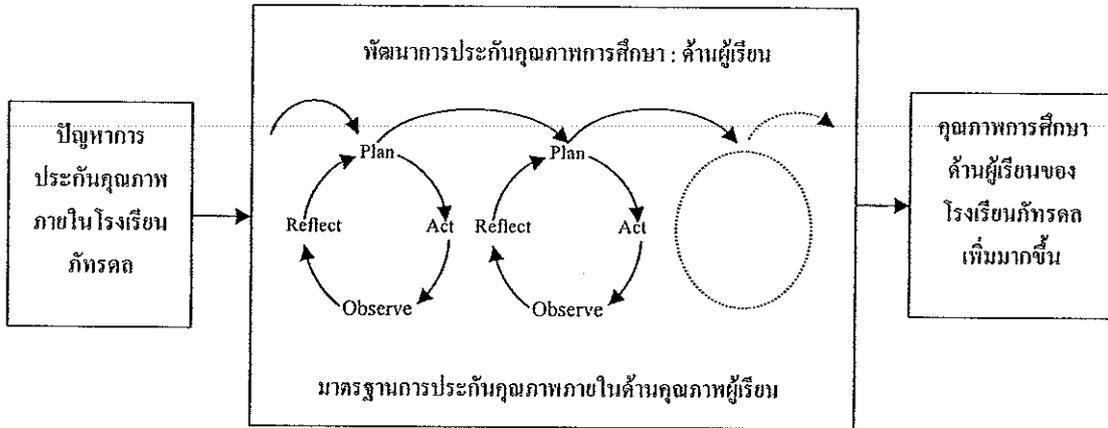
5.10 ครู หมายถึงผู้ทำการสอนในโรงเรียนภัทรคถ ปีการศึกษา 2551 หรือเป็นผู้ร่วมพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในสำหรับ โรงเรียนภัทรคถ

6. กรอบความคิดในการดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักและกระบวนการของการประกันคุณภาพจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยแล้ว พบว่าสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนภัทรคถ ยังคงมีปัญหา เช่น มีความรู้ความเข้าใจในด้านการประกันคุณภาพภายในยังไม่เพียงพอ ยังไม่สามารถปรับการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพเข้ากับการเรียนการสอนของโรงเรียนได้ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยทำการศึกษาเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนภัทรคถ โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (PAOR : Plan Action Observation Reflection) ตามขั้นตอนและแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart ซึ่งคาดว่าคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนภัทรคถจะเพิ่มมากขึ้น ดังที่ในรูปแบบ Conceptual Framework ด้านล่าง

Action Research: AR

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการดำเนินการวิจัย

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการอย่างมีคุณภาพ
- 7.2 โรงเรียนกัทรดมีคุณภาพของนักเรียนสูงขึ้น สังคม และชุมชนให้การยอมรับ